Ferdinando Frega – Nando the Scribe

GENNARO HOT DOG

Gillettenarrative.com

GILLETTE І ХОТ-ДОГ ДЖЕННАРО

GILLETTE TRAILER 18 — NANDO THE SCRIBE

Досі 1 долар.

Я вийшов з автобуса й рушив пішки до адреси, де мав жити.

Мій американський акцент звучав фальшиво з італійських вуст.

Я спітнів.

Я почувався брудним.

Ранній Мангеттен каже правду.

Сміттєвози ще не проїхали.

Вулиці ще тримали запах минулої ночі.

Більшості людей цей запах здався б огидним.

Мені він пахнув домом.

Мені знадобився 61 рік, щоб туди дістатися.

Звинувачуйте лелеку, пов’язаного з FedEx, який помилився з доставкою й скинув мене на півдні Італії. Не та адреса.

Тепер моє тіло нарешті наздоганяло мій розум.

Нью-Йорк чекав на мене в тиші.

А тоді я його побачив.

Візок із хот-догами.

І миттю зрозумів: я вдома.

Я підійшов ближче. Власник був старий. Італієць. З Неаполя. Ідеально.

Він одразу почав виставу.

«Я втомився».

«Я старий».

«Грошей нема».

«Дітей забагато».

«Хочу продати цей бізнес».

Я його зупинив: «Скільки за візок?»

Він утупився в мене: «Перш ніж говорити про гроші… скажи, хто ти, в біса, такий».

Справедливо. Ми пішли на каву. Потім на обід. Потім ще говорили. Минали години, але він жодного разу не глянув на годинник.

Якоїсь миті я всміхнувся й сказав: «В Америці завжди кажуть, що час — гроші».

Він засміявся: «Ні». Тоді подивився мені просто в очі: «Після часу… серце — гроші».

Ми обидва всміхнулися. Але я одразу зрозумів, що це не жарт.

Наступного ранку ми зустрілися в мерії. Він прийшов із дружиною. Потім із донькою. Потім із сестрою. Потім із невісткою. На той момент це скидалося не так на ділову угоду, як на те, що я одружуюся і входжу в родину.

Я досі не мав уявлення, чого він хоче за візок. Я підготував 35 000 доларів готівкою. Сподівався, що вистачить.

Усе підписали. Готово.

Тоді він подивився на мене й сказав: «Скільки в тебе грошей?»

Я відповів так, як розумні люди відповідають на небезпечні запитання: «Не знаю. Я не рахував. Просто скажи, скільки я тобі винен».

Він усміхнувся: «Один долар».

Тиша. Ніхто не ворухнувся. Ніхто не заговорив.

Тоді він сказав: «Ласкаво просимо до Америки».

Того дня я засвоїв те, чого більшість людей ніколи не розуміє.

Одні чоловіки продають бізнес. Інші передають спадщину.

Перший рік я продавав кожен хот-дог за один долар.

З поваги. На пам’ять.

Бо деяких чоловіків не можна купити. Їх можна тільки вшанувати.

Nando